

Čís. 12166.

S hlediska § 1328 obč. zák. není třeba, by byl podán důkaz, že svedená žena mohla vejíti v určité manželství; stačí, že se podle svých poměrů, dosavadního bezúhonného života, stáří a rodinných poměrů mohla vdáti a dojíti tak zaopatření nejen za manželství, nýbrž po případě i za vdovství nebo po zrušení manželského společenství.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1932, Rv II 505/32.)

Žalobě svedené ženy na svůdce o náhradu za zmenšenou vyhlídku na sňatek oba nižší soudy vyhověly, odvolací soud z těchto důvodů: Nelze přiznati oprávnění odvolání žalovaného, pokud brojí proti tomu, že žalobkyni přisouzena náhrada 5.000 Kč za zmenšenou vyhlídku na sňatek. Správně vycházel tu prvý soud ze skutečnosti, že zmrhání žalobkyně ztěžuje možnost jejího zaopatření sňatkem a toto zkrácení že nutno nahraditi částkou, jež by po případě jako věno tuto újmu vyvážila. Když prvý soud dle volného uvážení ve smyslu § 273 c. ř. s. tuto přiměřenou náhradu stanovil na 5.000 Kč, považuje i odvolací soud částku tuto za úměrnou škodě a poměrům odpovídající, ježto ani v dělnické třídě a na venkově nelze tento peníz považovati za nepřiměřeně vysoký, jak míní odvolatel.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání, uplatňující dovolací důvod § 503 čís. 4 c. s. ř., není opodstatněno, neboť jeho vývody nejsou s to, by vyvrátily správný názor odvolacího soudu, který jest v souladu se zákonem a s ustálenou judikaturou tohoto nejvyššího soudu, jenž vyslovil a odůvodnil již opětovně, že s hlediska § 1328 obč. zák. není třeba, by byl podán důkaz, že svedená žena mohla vejíti v určité manželství, nýbrž že stačí, že se podle jejích poměrů, dosavadního bezúhonného života, stáří a rodinných poměrů mohla vdáti a dojíti tak zaopatření nejen za trvání manželství (§ 91 obč. zák.), nýbrž po případě i za vdovství (§§ 757, 758 obč. zák.), nebo po zrušení manželského společenství (§§ 1263 až 1266 obč. zák.). Již pouhá možnost zmenšení lepšího zaopatření znamená zhoršení hospodářského postavení svedené ženy a zakládá svůdce povinnost k náhradě škody. Při určení výše této škody rozhoduje újma, kterou utrpěla svedená. Ve zjištěních nižších soudů není opory pro předpoklad, z něhož zřejmě vychází dovolání, — poukazujíc na nynější neutěšené poměry ve vrstvách dělnických, — jakoby žalobkyně měla snad jen vyhlídku na nevýhodný pro ni sňatek s dělníkem. Nelze přehlédnouti, že žalobkyně byla podle zjištění nižších soudů v době, kdy ji žalovaný svedl, zaměstnána jako kuchařka v hostinském podniku; jako taková mohla se pak zajisté nadíti i sňatku s majitelem nebo nájemcem živnosti hostinské nebo s pomocníkem z tohoto oboru, který by se chtěl osamostatniti a jemuž by v obchodě byla vítanou a platnou pomocnicí. Dovolatelova úvaha, že pozbytí panenství není v nynějších dobách obzvláštní překážkou pro uzavření sňatku a že se na tuto okolnost nyní neklade valný

důraz, jest pouhým, ničím nedoloženým dohadem. Nepochybil proto odvolací soud po právní stránce, uznáv žalovaného povinným, aby nahradil žalobkyni škodu ze zmenšené vyhlídky na zaopatření sňatkem částkou 5.000 Kč, kterou považuje i dovolací soud vzhledem ke zjištěným okolnostem za úměrnou.

Čís. 12167.

Byl-li svědek vyslechnut v první stolici dožádaným soudcem, odvolací soud pak při prvním ústním jednání vyslechl svědka přímo, a pak, odročiv jednání, při novém ústním jednání, jež se konalo před změněným senátem, přečetl svědkovu výpověď z prvního ústního jednání odvolacího, — nejde o vadu řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s.

Odvolací soud nebyl však oprávněn na základě nepřímého důkazu, provedeného přečtením výpovědi svědka, zvrátiti skutkové zjištění prvního soudu, učiněné na základě přímého výsledku jiných svědků.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1932, Rv II 539/32.)

Žalobu o zaplacení pohledávky procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Není sice o sobě vadou odvolacího řízení po rozumu § 503 čís. 2 c. ř. s., že odvolací soud při druhém ústním líčení odvolacím neopakoval výslech svědka Nathana K-a přímo, nýbrž že se spokojil s přečtením protokolu o jeho výpovědi, kterou učinil svědek při prvním ústním jednání odvolacím před jinak složeným senátem. Svědek Nathan K. nebyl v první stolici slyšen přímo nalézacím soudem, nýbrž byl vyslechnut soudcem dožádaným. Odvolací soud mohl tudíž bez porušení zásady bezprostřednosti opakovati tento důkaz přečtením výpovědi svědka K-a z první stolice, neboť zdroj, z něhož by byl takto odvolací soud čerpal, byl by rovnocenný zdroji, jehož použil první soud. Opakoval-li však odvolací soud důkaz svědkem K-em tím způsobem, že svědka při prvním ústním jednání odvolacím znovu přímo vyslechl a že pak, odročiv toto jednání, při novém ústním jednání, jež se konalo před změněným senátem, přečetl svědkovu výpověď z prvního ústního jednání odvolacího, čerpal své přesvědčení o skutkových okolnostech, o nichž byl svědek slyšen, ze zdroje téže jakosti a váhy, z jakého čerpal své přesvědčení soud první stolice, totiž z nepřímé výpovědi svědka, jež se v podstatě shodovala s jeho výpovědí před dožádaným soudem, již měl po ruce první soud. Avšak odvolací soud pochybil tím, že na základě tohoto nepřímého důkazu, provedeného přečtením výpovědi svědka Nathana K-a, zvrátil skutkové zjištění prvního soudu, učiněné na základě přímého výsledku svědků Karla R-a a Filipa B-a, že K. váhu, o niž jde, prodal žalovanému na částečnou úhradu dluhu, který měl u žalovaného. Od-